

Πάπιγκ. Είμαι γεννητάτος 'ς τὸ χωριὸν Ἀρκαδ. Οἱ βουσκοὶ ἐγ' ναν ὄν' κουκουραῖοι μ' ἐλίεσσι κι λιουστάσια ποὺ τὰ ζ'λεύουν κ' οἱ Βραχουρίτις, οἱ γεῖν' τῶτοι 'ς τὸν τόπον Αἰτωλ. Κι μένα μὲ π'ράζ' τοὺ γιρὸ ποὺ 'μι γιῖν' τῶτους ἰκεῖ Παρνασσ. Κεφαλλονίτης γεννητάτος Λεξ. Δημητρ. 2) 'Ο ἐκ γεννητῆς ὑπάρχων, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Κόκκιν. Κοπανάκ. Σουδεν.) Κεφαλλ.—Γ. Ἀθάν., ἐνθ' ἄν.: Εἴχαμε ἓνα μουλάρι δικό μας γεννητάτο Κόκκιν. Ἡ τσιούλα προβατῖνα ἔχει μικρούλια ἀφτιά γεννητάτη Σουδεν. Αὐτὸ τὸ σπυρὶ τὸ 'χω γεννητάτος Καλάβρυτ. Τεχνίτης γεννητάτος Γ. Ἀθάν., ἐνθ' ἄν. || Φρ. Ἀπὸ γεννητάτου (ἐκ γεννήσεως) Κεφαλλ. Ἀπὸ γεννητάτα Ἀρκαδ. Τὸ 'χω γεννητάτα Κοπανάκ. Συνών. γεννησιμιός 1. 3) 'Ο ἔχων ἐκ γεννήσεως πάθημά τι ἢ ιδιότητά τινα Ἡπ. (Βαβούρ. Κουκούλ. Μελιγγ. Ξηροβούν. Πωγών.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Σουκαμν.) Μακεδ. (Ζουπάν.) Μέγαρ. Πελοπν. (Λάστ. Παιδεμ. Παππούλ. Σιδηρόκ.)—Λεξ. Δημητρ.: Εἶναι γεννητάτος κουτός, δὲν ἔπαθε ὕστερα Πωγών. Εἶναι ἔτσι γεννητάτος Μέγαρ. Εἶναι κουτῆ γεννητάτη Σιδηρόκ. Ἡτανε στραβὸς γεννητάτος Παππούλ. Εἶναι τὸ παιδί γεννητάτο ἀργιόδοντικο Παιδεμ. Εἶναι γιῖν' τῶτου τοὺ π'δὶ μ' κ' τὸ Σουκαμν. Αὐτὸς εἶναι γιῖν' τῶτους γκαβὸς Ζουπάν. Κουκούλ.

γεννητικός ἐπίθ. Κρήτ. Σίφν. Οὐδ. γεννητικόν Σχινούσ. γεν-νητικόν Κύπρ.—Κ. Σάββας, Φόν. Λογχαρ., 8. γεννητικά Ε. Legrand, Chansons, 188. γεν-νητικά Κύπρ.—Δ. Λιπέρτ, Τζιωπρ. τραοῦδ. 2, 104. γεν-νετικόν Χίος γεν-νετικά Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γεννητικός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. καὶ Σομ.

1) 'Ο ἀναπτυσσόμενος, ὁ γόνιμος Κρήτ. Σίφν.: Πρῖνος γεννητικός (ἀναπτυσσόμενος, πολλαπλασιαζόμενος εὐκόλως) Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Βλάχ. 2) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐς., ἡ γέννησις Σχινούσ.: Εἶναι κουτῆ γεννητικόν της (ἐκ γεννήσεως). Συνών. γέννα 1. β) Ἡ καταγωγή, ἡ οἰκογένεια Κύπρ. Χίος.—Ε. Legrand, ἐνθ' ἄν. Κ. Σάββας, ἐνθ' ἄν. Δ. Λιπέρτ, ἐνθ' ἄν.: Ἡρτεν πρῶτος μὲ τῆφ φαμέλιαν καὶ τὸ συγγενολόγιν του 'ς τὰ Καρδάμυλα, γιὰτὶ τὸ γεν-νετικόν τῶν Περατινῶν ἐν' 'ς τὴν Ἀγίαν Κυριακὴν Χίος. || Ἀσμ.

'Ο νιὸς ἀπὸ 'του βρένιμος, βρένιμ' ἀρκολεῖται:

τῶαι πέ μου, κόρη λυερή, τῶαι τὰ γεν-νητικά σου (ἀπὸ 'του=ποὺ ἦτο) Κύπρ.—Ποιήμ.

Κλεάνθης Σάββας γράφεται τ' ὄνομα τὸ δικόμ μου 'ς τὸν Ἀιμ Μάμαν, κύριοι, ἐν' τὸ γεννητικόν μου Κ. Σάββας, ἐνθ' ἄν.

Μὲν τὰ 'θης ἀκριβὰ τοῦντα φιλιὰ σου

τῶ ἐν' γεώρκισ σου 'ποὺ τὰ γεν-νητικά σου!

(γεώρκιν=προῖον) Δ. Λιπέρτ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γενιὰ 1.

γ) Τὸ γεννηθὲν ἐκ τινος, ὁ ἀπόγονος Κύπρ.: Ἀσμ.

Κάτω 'ς τὲς ἄρες τῶν ἀρῶν, κάτω 'ς τὸν καλαμιῶναν κάουρος ἐδρακόντεφεν τῶαι τρῶ' τοὺς ἀνθρωμένους, τρῶει τοὺς ἀντρες τῶν ἀρῶν, τοὺς ἀντροπολεμίτες, τρῶει τῶαι τὲς γυναῖτες τους, τρῶει τῶαι τὰ παιδικιά τους, τρῶει τῶαι τὰ ζευκάγκα τους τῶαι τὰ γεν-νετικά τους.

Συνών. γέννα 5β.

'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ἐξ ἐγγρ. τοῦ ἔτους 1779 Μύκ.

γεννητιὸ τό, γεννητίο Μέγαρ. γεννητιὸ Ἀνδρ. Πελοπν. (Ἀναβρ.) Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ. Διὰ τὸν σχηματισμὸν βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 65.

1) Ἡ γέννησις Ἀνδρ. Μέγαρ. Σῦρ.: Λέγανε γιὰ μιὰ Μεγαρίτισσα, ποὺ πέθανε ὕστερ' ἀπὸ τὸ γεννητίο τσαὶ ἄφησε τὸ

παιδί ζωδανὸ Μέγαρ. || Φρ. Ἀπὸ γεννητιοῦ (ἐκ γεννήσεως) Ἀνδρ. Σῦρ. Συνών. γέννα 1. 2) Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν γεννοῦν τὰ αἰγοπρόβατα Πελοπν. (Ἀναβρ.): Θά 'ρθῇ τὸ γεννητιό.

γεννητός ἐπίθ. Πελοπν. (Ἀναβρ.)—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ. Θηλ. γεννητὴ Πελοπν. (Κορινθ.)—Σ. Δάφνης, Ν. Ἑστ. 18 (1935), 1047—Λεξ. Περίδ. Οὐδ. γεννητὸ Ἀνδρ. Εὐβ. (Βρύσ.) Πελοπν. (Γέρμ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ.) Σίφν.—Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Δημητρ. γιῖν' τὸ Ἀλόνν. Σκόπ. γεννατέ Τσακων. (Χαβουτσ.) ἔννητὸ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πληθ. γεννητὰ Ἀθῆν. Μύκ. Πελοπν. (Ἀρεόπ. Γέρμ. Κίτ. Κορών. Μάν. Πλάτσ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Σάντ.) γεργητὰ Πελοπν. (Λεῦκτρ.) γεν-νητὰ Κάρπ. Ρόδ. ἔν-νητὰ Κάρπ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γεννητός.

Α) Ἐπιθετικ. 1) 'Ο διὰ γεννήσεως λαβὼν ὑπαρξιν, ὁ γεννηθεὶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Κορινθ.)—Σ. Δάφνης, ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ.: Πάει 'ς τὸ παλάτι, μπαίνει μέσα, ψυχὴ γεννητὴ (δὲν ὑπῆρχε κανεὶς) Κορινθ. 'Σ τὴν βεράντα καὶ σὲ ὅλον τὸν κῆπο δὲ φαινότανε ψυχὴ γεννητὴ. Ἡσυχία νέκρα! Σ. Δάφνης, ἐνθ' ἄν. || Φρ. ἔννητὸ κι ἀέννητο (ἐξ ἐπὶφδ., γεννημένον καὶ ἀγέννητον) Ἀπύρανθ. Πβ. καὶ Μάνθ. Ἰωάνν., Συμφορὰ Μορ., σ. 45 «ὁ Μενέλαος ἦτον γεννητός 'ς τὸ Ἀργὸς τοῦ Μορία».

Β) Οὐς. 1) Ἡ γέννησις ἰδίως κατὰ οὐδ. γένος Ἀθῆν. Ἀνδρ. Εὐβ. (Βρύσ.) Κάρπ. Μύκ. Πελοπν. (Ἀναβρ. Ἀρεόπ. Γέρμ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κίτ. Κορών. Λεῦκτρ. Μάν. Πλάτσ.) Ρόδ. Σίφν. Σκόπ. Τσακων. (Χαβουτσ.): Ἐκαμὶ κακὸ γιῖν' τὸ τοῦ κουρίτσ' μ' Σκόπ. Πόψ' εἴχαμε γεννητὰ Ρόδ. Πόσα γεννητὰ ἔχει κάμει Βρύσ. Πόσου γεννητοῦ εἶναι; αὐτόθ. 'Σ τὰ γεννητὰ πᾶνε μὲ κανίσκι (κανίσκι=τὰ προσφερόμενα γλυκίσματα, δῶρα ἢ ἄρτοι καὶ οἶνος) Πλάτσ. 'Σ τὰ γεννητὰ θά 'χωμε γλέδι Ἀρεόπ. Πᾶμε 'ς τὰ γεννητὰ ν' ἀσημῶσωμε τὸ παιδί Λεῦκτρ. Τὸ βράδυ εἴχαμε γεννητὰ, ἔκαμε δύο ἢ κατσίκα μας Κίτ. Τὸ γεννητὸ τοῦ γιδιῶνε ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Δικέβρη Γέρμ. Τηνερὶ ἀπὸ τὸ γεννατέ κουτσέ 'ρ (αὐτὸς ἐκ γεννήσεως εἶναι κουτσός) Χαβουτσ. || Φρ. Ὁ γεννητός κι ὁ θάνατος καρτερεμοὺς δὲν ἔχουν Ἀναβρ. Ἐχω φούγα γεννητὸ (τὰ αἰγοπρόβατα εὐρίσκονται εἰς ἀκμὴν τοκετοῦ, γεννοῦν πολλὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν) Κάμπος Λακων. Ἐχω φόρτσα γεννητὸ (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Καρδαμ. Ἀπὸ γεννητοῦ τοῦ εἶναι ἔτσι (ἐκ γεννήσεως) Ἀνδρ. Σίφν. Ἀπὸ ἔννητοῦ εἶναι ἔτσι—τό 'χει (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Ἀπύρανθ. Βόθρ. Ἀπὸ τὰ γεννητά του (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Κορών. Μύκ. Συνών. φρ. ἀπὸ γεννήσεως, ἀπὸ γεννησιμιοῦ, ἀπὸ γεννητάτα. Κι ἀπὸ τὰ γεν-νητὰ (εὐχὴ πρὸς ἐγκυμονοῦσαν, καὶ ὅταν θὰ γεννήσῃ) Κάρπ. || Ἀσμ.

—Ὅταν μ' ἐγέννα ἡ μάννα μου, τ' ἦταν τὰ γεννητά μου;

—Ὅταν σ' ἐγέννα ἡ μάννα σου, ἦταν βαρὺς χειμῶνας

Ἀθῆν.

Τσύμαρα τσαὶ τσυνόμαλα σοῦ πέμπ' ἡ πεθ-θερά σου

τσαὶ τὰ πεντικοέρβελ-λῶα νά 'χῃς 'ς τὰ ἔν-νητά σου

(τσύμαρα=κούμαρα, πβ. Ἡσύχ. κύμαρος' κόμαρος, τσυνόμαλα=κυνόμαλα, οἱ καρποὶ τοῦ ἐλελιφάσκου, πεντικοέρβελ-λα=περιττώματα ποντικῶν) Κάρπ.

Καὶ νά σᾶς τὰ πληρώνουμε | σὲ γάμους καὶ σὲ γεννητὰ (ἐκ μοιρολ. νά σᾶς ἀνταποδώσωμε τὴν παρουσίαν σας εἰς τὴν κηδεῖαν δι' ἐπισκέψεώς μας εἰς εὐχάριστα συμβάντα, γάμους καὶ γεννήσεις ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ σας) Γέρμ. 2) Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν γεννοῦν τὰ αἰγοπρόβατα Πελοπν. (Κάμπος

Λακων.): 'Σ τὸ γεννητὸ ἔκανε χειμῶνα γερόν. Μὲ βρῆτσε ὁ χειμῶνας ἀπάνω 'ς τὸ γεννητό. 3) 'Ἡ οἰκογενειακὴ καταγωγή, οἱ γονεῖς Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ. Τραπ.) || 'Ἀσμ.

— Κόρη, ἀπόθεν οἱ γονεῖς, πόθεν τὰ γεννητά σου;

— 'Ἡ μάννα μ' ἄς τοὺς οὐρανούς, ὁ κύρη μ' ἄς τὰ νέφᾱ Κερασ. Σάντ. 4) 'Ἡ πατρικὴ οἰκία, ὁ τόπος τῆς γεννήσεως Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) 'Ἀσμ.

'Εγ' ὄντας ἔμ'ν εἰς τ' ἄνθᾱ μου, ἔβγ' ἄς τὰ γεννητά μου 'ς σὰ χέρᾱ παίρ'να τ' ἄρματα, ἐζώσκουμ τὰ λωρίτσα ἄς τ' ὄρᾱ τ' ἄρκους ἔβγαλ'να, ἄς τὰ βουῖνᾱ τ' ἐλάφᾱ (ὅταν ἤμουν εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας μου, ἀνεχώρησα ἀπὸ τὴν πατρικὴν μου οἰκίαν, ἐζώσθην τὰ λωρία τῶν ὅπλων καὶ ἔβγανα, ἐκυνήγουν εἰς τὰ ὄρη ἄρκτους καὶ ἐλάφια). Συνών. γονικός, πατρικός.

γεννητούδι τό, Εὐβ. (Αἰδηψ.) γεννητούδι Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γεννητός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

Τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος. Συνών. ἐν λ. γεννησιαρούδι 1.

γεννητούρι τό, ἀμάρτ. γινῶ'τούρ' Μακεδ. (Θεσσαλον. Κολινδρ.) 'εννητούρι Νάξ. ('Απύρανθ.) γεννατούρι 'Ηπ. (Παλάσ.) Πληθ. γεννητούρια 'Ανδρ. Βιθυν. (Κίος) Δαρδαν. (Λάμψακ.) Εὐβ. (Κουρ.) 'Ιων. (Κρήν.) Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Νίσυρ. Πελοπν. (Λάλ.) Πόντ. ('Ινέπ.) Προπ. ('Αρτάκ.) Σίφν. Χίος — Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Μπριγκ. Μ. Έγκυκλ. Βλαστ. 392 Πρω. Δημητρ. — Γ. Ξενόπ., Πλούσ. καὶ φτωχ., 215 Χ.Χρηστοβασ., Χρον. σκλαβ., 178 'Ι.Βενιζέλ., Παροιμ.², 212, 512. γεν-νητούρια Κάρπ. Κάσ. γεννητούρια Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γεννητούργια Θηρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) γεννητούργια Κῶς Μεγίστ. γεῖν'τούρια Θράκ. (Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Τσανδ.) γινῶ'τούρια Α.Ρουμελ. (Στενήμ. Φιλίππουπ.) Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Κυδων. Λέσβ. Αἴμν. Μακεδ. (Νάουσ.) γινῶ'τούργια Θεσσ. (Δομοκ.) 'εννητούρια Νάξ. ('Απύρανθ.) 'εν-νητούρια Κάρπ. Χάλκ. γεννητούρε Τσακων. (Χαβουτσ.) γεννητούρια 'Αντίπαξ. Ζάκ. 'Ιθάκ. Παξ. — Λεξ. Δημητρ. γεννητούργια Βιθυν. (Κατιρλ.) γεῖν'τούρια 'Ηπ. ('Ελληνικ. Χουλιαρ.) Θράκ. (Αἰν.) γινῶ'τούρια 'Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ. 'Ιωάνν.) Λευκ. γεν-νετούρια Πάτμ. γεννετούργια Λειψ. γεννατούρια Κέρκ. Κεφαλλ. Κίμωλ. 'Οθων. γεν-νοτούργια Σύμ. γινῶ'τούρια 'Ηπ. ('Ιωάνν.) γεμ'τούρια 'Ηπ. γιμ'τούρια 'Ηπ. (Ζαγόρ. 'Ιωάνν.) γιμ'τούρια 'Ηπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γεννητός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦρι. 'Ο τύπ. ὑπὸ τὴν σημ. τοῦ τόπου γεννήσεως καὶ παρὰ Φωσκόλ., Φορτουν., Πρᾶξ. Γ, στ. 292 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ., σ. 104) «Καὶ ἡ ἀφορμὴ ἀπὸ μὲ 'καμε ὁλῶν ὁμπρὸς καὶ βγῆκα | ἀπὸ τὰ γεννητούρια μου καὶ τὴν πατρίδα ἐφῆκα». Ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1753 ὁ τύπ. γεννητόρι Σκυρ.

1) Τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος ἢ τὸ νεογνὸν ζώου συνήθως γάττας Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Κολινδρ.): Θά 'πιφτι τοῦ σκ'πάρν', θά σκότουρι τοῦ πιδὶ τοῦ γινῶ'τούρ' πὺν θά τοῦ βάφτ'ζαν Θεσσαλον. Κλαί' τοῦ γινῶ'τούρ' Κολινδρ. 'Επῆρε τὰ γεννητούρια τῆς γάττας καὶ τὰ πέταξε 'ς τὸ ποτάμι Ζάκ. Συνών. ἐν λ. βυζαλιχτέριν, γεννησιαρούδι. β) Τὸ τέκνον Νάξ. ('Απύρανθ.): Σὰ νὰ 'τονε δὰ κ'εὐτὸς δικό μου 'εννητούρι, ὅ,τι τοῦ δύχῃ ἐπὰ θ' ἀράξῃ. Εἶδα καταραμένο 'εννητούρι ἦτονε κι εὐτός! Παλιόπαιδο. Συνήθως κατὰ πληθ. 1) 'Ἡ γέννησις σύνθη. καὶ Πόντ. ('Ινέπ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): Σήμερα εἶχαμε γεννητούρια σύνθη. 'Εχου γεννητούρε σάμερ' (ἔχω γεννητούρια σήμερον) Χαβουτσ. Τοῦ Γινάρ' 'ς τοῦ στάβλου ἔχ' γινῶ'τούρια Θεσσ. (Τσαγκαρ.) 'Εκαταβάριανε ἡ κόρη μας, γεν-νητού-

ρια θά 'χωμεν ὅπου κι ἂν εἶναι Νίσυρ. Σήμ-μερον ἔχομεγ γεν-νοτούργια Σύμ. 'Σ τὰ γεννητούρια σου ἐγλεδίσαμε Κρήτ. 'Ο Κυρίτης 'ς τὰ γεννατούρια τσῆ κοπελὸς του ἦρθε 'ς τὸ χωριὸ 'Οθων. Σήμ-μερις ἔχομεγ γεν-νητούργια, γέν-νησεν ἡ γαάρα μας τσ' ἦκαμεν ἕναμ πουλάρι Κῶς. Εἶχαμαν γινῶ'τούρια, πέδι γατσιὰ γέιν'σι ἡ γάττα μας 'Ηπ. ('Ιωάνν.) Λέω πὼς ἐτοιμάζεται ἡ γάττα 'ιὰ 'εννητούρια Νάξ. ('Απύρανθ.) Πῆγε πάλι ἡ δασκάλ'σσα νὰ χιοιτήσ' τ' βασιλ'σσα γιὰ τὰ γινῶ'τούρια τ' βασιλόπ'λου (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. Μοιραῖα παρευρέθηκε 'ς τὰ γεννητούρια του καὶ 'ς τὰ βαπτίσια του Γ.Ξενόπ., ἐνθ' ἂν. Γιὰ τὲς μπογάτσες τῶν κανισκιῶν τῶν γάμων καὶ τῶν γεννητουριῶν Χ.Χριστοβασ., ἐνθ' ἂν. || Φρ. Καλὰ γεννητούρια (εὐχὴ πρὸς ἐγκύους γυναῖκας) πολλαχ. Καλὰ γεννητούργια (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Βιθυν. (Κατιρλ.) Συνών. φρ. καλὴ λευτεριά. Καὶ 'ς τὰ γεννητούρια σου (εὐχὴ πρὸς νεονύμφους πρὸς ἀπόκτησιν τέκνου) 'Αντίπ. Παξ. Καὶ 'ς τὰ γινῶ'τούρια σ' (συνών. τῇ προηγούμενῃ) 'Ηπ. (Ζαγόρ. 'Ιωάνν.) Καὶ 'ς τὰ γιμ'τούρια σ' (συνών. τῇ προηγούμενῃ) 'Ηπ. (Ζαγόρ.) 'Σ τὰ γεννατούρια σου (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Κεφαλλ. Κίμωλ. 'Οθων. 'Σ τὰ γεν-νετούρια σας (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Πάτμ. Καὶ 'ς τὰ 'εννητούρια (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Ο γάμος καλορρίζικος κι ἀπὸ τὰ γεν-νοτούργια (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Σύμ. Καὶ 'ς τὰ γεῖν'τούρια σας μὲ γιὸ (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Λευκ. || Παροιμ. Μέσ' 'ς τὰ τόσα daβαδούρια | εἶχαμε γαὶ 'εννητούρια (ἐπὶ τῆς συσσωρεύσεως ἀπασχολήσεων) Νάξ. ('Απύρανθ.) || 'Ἀσμ.

Πόσον σοῦ πρέπ' τὸ ξούρισμα, μὲ γειά σου, μὲ χαρά σου, καὶ 'ς τὰ γινῶ'τούρια σου μὲ γιὸ, νὰ χαίριτ' ἡ καρδιά σου 'Ηπ. (Ζαγόρ.)

Γύρισε δὲ τὴν καρναλ-λήμ μὲ τῆς Λαμπρῆς κουλ-λούρια, 'ὰ δώκῃ ὁ Θιὸς κ' ἡ Παναγιά κι ἀπὸ τὰ γεν-νοτούρια (καρναλ-λή=κορμὸς μικρᾶς ὀρεινῆς πεύκης μετὰ μικρῶν κλώνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους κρεμοῦν τὰ κουλλούρια τοῦ Πάσχα) Σύμ. — Ποίημ.

κ' εὐχεταὶ καλορρίζικα κ' εὐχεταὶ γεννητούργια Κ.Κρυστάλλ., ἐνθ' ἂν. Συνών. ἐν λ. γέννα 1. 2) 'Ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως ἢ ἡ κατὰ τὴν ἐπομένην τελουμένη ἐορτὴ Α.Ρουμελ. (Στενήμ. Φιλίππουπ.) 'Ηπ. (Ζαγόρ.) Κρήτ. Κυδων. Πάτμ. — Λεξ. Αἰν. || Φρ. 'Οδας σὶ γέννα ἡ μάννα σου, σ' ἔκαρι γινῶ'τούρια; (πρὸς παῖδα καχεκτικὸν καὶ φιλάσθενον) Κυδων. || Παροιμ. 'Οπριους θέλ' κάβ' γάμου κι ὀπριους θέλ' γινῶ'τούρια (ἐπὶ τοῦ ἔχοντος τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα νὰ διασκεδάξῃ παντοιοτρόπως) Ζαγόρ. 3) 'Ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος Κάρπ. Χίος: Εἶχα γεννητούρια (φιλικὰς ἐπισκέψεις εἰς τὸ βρέφος) Χίος. 4) Αἱ διὰ τὸν τοκετὸν φροντίδες, ἡ προετοιμασία ἐνδυμάτων τοῦ βρέφους Θεσσ. (Δομοκ.) Μακεδ. (Νάουσ.): Γιῶ'τούρια εἶχαμ πρὶν ἀπὸ τὴ γέννα. 'Ιτοιμάζαμ τὰ ροῦχα γιὰ τοῦ βρέφους πὺν δὰ ἰρχόνταν Νάουσ. 5) Τὰ εἰς τὸ νεογνὸν προσφερόμενα ἐνδύματα 'Ηπ. (Δωδών.): Πῆγα τὰ γινῶ'τούρια 'ς τ' λιχῶνα τ' ξαδέρφ' μ'. 6) Τὰ γεννέθλια δῶρα πρὸς τὸ ἀρτιγέννητον Λυκ. (Λιβύσσ.) 7) Τὰ μετὰ τὸν τοκετὸν προσφερόμενα γλυκύσματα καὶ τρωγάλια εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν λεχῶ καὶ τὸ βρέφος Θράκ. (Σηλυβρ.) Κάρπ. ('Ελυμπ.) Κάσ. Αἴμν. Μεγίστ. Πάτμ. Σύμ. Χάλκ.): Τὰ γεν-νητούργια εἶναι φιστούκια (κατὰ τὴν γέννησιν προσφέρονται φιστίκια) Μεγίστ. 'Υστερα ἡ μαμμή θά μοιράσῃ τὰ γεῖν'τούρια 'ς τὴ γ'τονιὰ Σηλυβρ. 8) Τὰ δῶρα τὰ ὅποια στέλλει ἡ μήτηρ τοῦ νεογνοῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν νὰ βαπτίσῃ αὐτὸ Θράκ. (Τσανδ.) Συνών. καρτερούλα.

